

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

CXLII. Privilegium Fori & Conservatoriæ, Scholaribus, Professoribus,
Doctoribus, aliisque Universitati Avenionensi addictis: Primicerii, &
Judicum Conservatorum addictis asseritur: Primicerii, & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

Dat. die 1. Oct. 1743.

Disciplinae integritati inhaerentem fatigasse. Interea Fraternalitatem tuam sincero caritatis affectu complectimur, ac Tibi, totique Gregi tibi concredito, Apostolicam Benedictionem imperitur.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem die prima Octobris MDCCXLV. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CXLII.

Privilegium Fori, & Conservatoriae, Scholaribus, Professoribus, Doctoribus, aliisque Universitati Avenionensi additis, asseritur: Primicerii, & Judicum Conservatorum Jurisdictionis praefinitur.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ab amore Pontificis erga literas, & scientias.

BNARUM artium ac scientiarum studia, quibus & mentes hominum, depulsa ignorantia caligine, illustrantur, & mores a vitis femori, ad virtutem traducuntur, plurimum semper ad Ecclesiae utilitatem & optimum Republicae statum conferre judicantes; ea Nos quidem omni tempore pro viribus excolere, & juvare curavimus; praecipue vero ex quo Romanam Cathedram salutaris doctrinae ac veritatis magistram, Deo vocante, consecendimus, singulari favore prosequi, ac Pontificiae auctoritatis praesidio tueri & promovere non destitimus; non modo in hac Nostra Romana Curia & Urbe, verum etiam in aliis Christiani Orbis Civitatibus & Provinciis, ac potissimum in iis, quae sub immediato Nostro & S.R.E. dominio degunt.

Avenionen. Universitatis decora & merita.

§. 1. Eapropter insignem Universitatem Studii generalis in Civitate Nostra Avenionensi existentem, quae a recol. mem. Praedecessore Nostro Bonifacio Papa VIII. inibi erecta & instituta, pluribus aliis Studiorum Universitatibus antiquitatis vetustate, & Pontificiae fundationis prerogativa antecellit; scientiarum vero gloria, & clara praestantium Virorum fama, tam eorum, qui successivo aetatum decursu Professoris munus in eadem obtinuerunt, quam eorum, qui disciplinarum Studiis in ipsa imbuti, Ecclesiasticis, Publicisque muneribus & dignitatibus praclare gestis, aut utilibus editis Libris, egregiam Ecclesiae, Republicae, aut Literariae rei operam navarunt; ac potissimum intemeratae doctrinae integritate, & constanti erga Apostolicam Sedem devotionis studio; cum caeteris omnibus per Orbem Universitatibus jure comparari potest; peculiarem sollicitudinis Nostrae curam promereri existimavimus; ut quae ex Apostolica plurium Praedecessorum Nostrorum liberalitate Privilegia & jura eidem concessa dignoscuntur, auctoritate quoque Nostra stabiliantur & confirmentur; sublatisque dissidiis & controversiis, certam atque inviolabilem formam per opportuna providentiae Nostrae consilia tandem accipiant.

Privilegium Conservatoriae, & habendi Judices particulares.

§. 2. Sanè inter alia Privilegia, favores, & gratias, quibus plures, ut praefertur, Praedecessores Nostri Romani Pontifices praedictam Universitatem Avenionensem respective cumularunt, Privilegium quoque Fori seu Conservatoriae eidem Universitati, ejusque Primicerio, Magistris, Doctoribus, Licentiatibus, Baccalaureis, Scholaribus, & Ministris concessum, certique Judices Conservatores, & jurium praedictae Universitatis, ac Personarum eidem aggregatarum & addictarum Defensores, cum diversis facultatibus, auctoritatibus, & jurisdictionibus, deputati dignoscuntur.

§. 3. Dudum siquidem, ut accepimus, recol. mem. Praedecessor Noster Joannes Papa XXIII. per quaedam suas Apostolicas Literas datas apud Sanctum Antonium extra muros Florentiae VIII. Idus Septembris Pontificatus sui Anno IV., hujusmodi Privilegium Fori seu Conservatoriae, praedictae Universitati, ac personis, ut supra, eidem adscriptis, pro defensione & conservatione bonorum tam mobilium, quam immobilium, & jurium eidem Universitati, ac praefatis Personis conjunctim seu divisim competentium, contra quoscumque, in amplissima forma concessit & indulgit; ideoque Abbatem Sancti Andreae, & Praepositum Majoris, ac Decanum Sancti Petri Avenionen. Ecclesiarum, hujusmodi bonorum & jurium Conservatores & Defensores, atque etiam Judices in omnibus & quibuscumque Causis & Controversiis super iisdem motis & movendis, etiam ex tunc coram alio quolibet Judice ceptis & contestatis, cum latissimis facultatibus ibidem expressis, dedit & deputavit. Idemque per alias similes Literas, sub ejusdem diei data expeditas, aliud Privilegium de non evocandis coram alio quocumque Judice Ordinario vel Delegato, ejusdem Universitatis Magistris, Doctoribus, Licentiatibus, Baccalaureis, & Scholaribus in ea degentibus, quacumque de Causa, tam Civili, quam Criminali, & qualibet actione, reali, vel personali, dum tamen Conservatores dicti Studii ipsis in praedicta Civitate Avenionen. justitiam ministrarent, concessit pariter & indulgit. Id quod a pia memoria Sixto Papa IV. per similes Apostolicas Literas datas Anno Domini MCCCCLXXXIX. 15. Kalen. Septembris, & die 28. Maji Anni MCCCCLXXXIV., cum opportunis clausulis, & derogationibus confirmatum extitit, & innovatum: Ac deinde a fel. pariter rec. Innocentio Papa VIII. per suas Anno Domini MCCCCLXXXV., aliasque Anno MCCCCLXXXVIII. pridie Idus Decembris expeditas Literas, pari Apostolica auctoritate roboratum fuit, ac de novo concessum; cum omnium actuum adversus hujusmodi Privilegia postmodum factorum, aut exinde faciendorum annullatione & irritatione, prout in singulis dictorum Praedecessorum Nostrorum Joannis, Sixti, & Innocentii Literis plenius & uberius continetur.

Et de non evocatio &c.

Confirmatio Sixti IV. & Innocentii VII.

Leo X. Primicerium adjungit Judicibus Conservatoribus.

§. 4. Postea vero recol. mem. Praedecessor pariter Noster Leo Papa X. per suas Apostolicas Literas Anno MDXIII. 5. Nonas Martii datas, inter praedictae Universitatis Conservatores, ut supra, deputatos, ejusdem Primicerium pro tempore, utpote ipsius Universitatis Caput, dummodo Clericus existeret, perpetuo adjunxit, & pariformiter deputavit, cum omnibus facultatibus, jurisdictione, praesistentiis, & prerogativis, eisdem Conservatoribus alias concessis; cui quidem Primicerio parem jurisdictionem, auctoritatem, praesistentiam, & prerogativam in Doctores, Licentiatos, Scholares, & alios dictae Universitatis suppositos attribuit, ac Priores seu Rectores Universitatum Studiorum Italiae & Galliae in earum Doctores, Licentiatos, Scholares, & alios sibi suppositos, tam de jure communi, quam speciali, haberent, & habere soliti essent; itaut dictus Primicerius, ejusmodi jurisdictione etiam per censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque juris remedia, ad instar aliorum Conservatorum & Priorum, seu Rectorum praedictorum, respective uti posset & valeret; necnon Magistratibus dictae Civitatis Avenionen., & cuilibet eorum, Apostolica Auctoritate inhibuit, ne eundem Primicerium ab exercitio dictae jurisdictionis in personas eidem Universitati addictas, quoad primam Causarum cognitionem, quovis modo impedirent.

1745.

§. 5. At verò considerans, quod Primicerius prædictus non semper Clericus, sed ut plurimum Laicus de Collegio Doctorum dictæ Universitatis singulis annis eligebatur; prædictæ verò Universitati nedum Laici, sed etiam majori ex parte Clerici, & Religiosi, & Exempti, subjecti existebant, idem Leo Prædecessor Anno proximè sequenti MDXIV., per alias suas Apostolicas Literas, eisdem Primicerio & Doctoribus tunc existentibus, & pro tempore futuris, licentiam concessit & facultatem, ut cum Virum Laicum in Primicerium eligi contigilet, alium aliquem Doctorem de eodem Collegio Clericum eligere ac deputare possent, qui vice & loco ejusdem Primicerii Laici, donec ipse in Officio hujusmodi existeret, jurisdictionem prædictam exerceret, & aliàs, prout in utrisque memoratis Leonis Prædecessoris Literis latius exprimitur.

§. 6. Licet autem hujusmodi Privilegium Fori seu Conservatoriae, prædictæ Universitati ac Personis eidem additis ita, ut præfertur, concessum, & confirmatum, à præfatis temporibus ut plurimum servatum fuisse, memoratamque jurisdictionem à Primicerio, seu alio Conservatore in ejus locum electo & subrogato, multumò exercitam fuisse constat; attamen plures lites & controversiæ circa ejusdem Privilegii & prædictæ Jurisdictionis respectivè limites, excitatæ, & coram diversis Judicibus, potissimum verò coram Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, pluriès & vario eventu discussæ & agitatæ fuerunt: dum eadem Congregatio, quæ primò, & usque de Anno MDXCVII., fuerat in sensu, hujusmodi Privilegium competere dumtaxat iis Doctoribus, qui in Universitate prædicta legendi munere fungerentur, iisque Scholaribus, qui actu ibidem studiis operam darent; postmodum verò, cognitis specialibus Indultis eidem Universitati, ut præfertur, ab Apostolica Sede concessis, Anno MDXCIX. declaravit, ab ejusmodi Conservatoriae beneficio minime excludendos esse alios Doctores, qui licet actu minus legendi in Universitate non obirent, in ipsa tamen Avenionensi Civitate commorantes, alia ipsius Universitatis munera sustinerent: Quapropter Avenionensi Archiepiscopo, & Vice-Legato per Literas commisit, ut dispiceret, quinam Doctores essent, qui revera prædictæ Universitatis munia obtinerent & actu exercerent.

§. 7. Hujus autem Commissionis vigore, cum tunc existens Archiepiscopus Avenionensis, Joannes Franciscus Bordinus, qui unà simul Apostolici Vice-Legati partes gerebat, demandatum sibi examen explevisset; duas sub die IV. Decembris ejusdem anni MDXCIX. sententias tulit, per quas pronuntiavit, omnes Doctores in prædicta Universitate Laureatos, Avenione commorantes, tam Collegio aggregatos, quam non aggregatos, ejusdem Universitatis munia exercere; proindeque omnibus hujusmodi Doctoribus prædictum Conservatoriae Privilegium aequè competere; & consequenter Jurisdictionem Primicerii, sive Conservatorum, ad omnes Doctores prædictos, eorumque Causas, extendi: Super quarum Sententiarum viribus, & executione, octoginta fermè annorum spatio, nulla mota fuit controversia.

§. 8. Verùm cum de Anno MDCLXXIX. apud eandem Cardinalium Congregationem promotæ fuerit Instantia pro prædictarum Sententiarum declaratione, & infra-scripta proposita Dubia. Primum: *An ii, qui gradum susceperunt in dicta Universitate, & Causas parocinantur in Civitate Avenionensi, intelligantur exercere, & obire munia Universitatis.* Secundum: *An Doctores Collegio aggregati, qui cateroquin non exercent munus aliquod particulare, & necessarium Universitatis, intelligantur munera Universitatis obire.*

Eadem Congregatio die XII. Augusti, in contumaciam, ut fertur, ipsius Universitatis, rescriptis ad Primum *Negative*; ad Secundum distulit Resolutionem. Cujus tamen Decreti vis & executio suspensa fuit speciali Rescripto Venerabilis memoriæ Innocentii Papæ XI. Prædecessoris Nostri, qui eandem Causam & ControverSIam eorundem Cardinalium Congregationi ex integro cognoscendam, &, ipsa Universitate audita, sub generali Dubio: *An & qui Doctores vigore Indultorum gaudeant præfatis Privilegiis*; decidendam remisit.

§. 9. Dilato tamen per aliud octoginta circiter annorum lapsum hujusmodi examine, atque interim præfatis omnibus Doctoribus, in supra-dicti Privilegii, Primicerio autem, & Conservatoribus in memoratæ Jurisdictionis exercitii pacifica possessione, seu quasi, ut accepimus, remanentibus; tandem Anno MDCCXXXVIII. pro parte tunc existentis Auditoris Generalis Curiae Legationis Avenionensis, præsentatum fuit Primicerio & Conservatoribus prædictis Monitorium à Causarum Curiae Camerae Nostre Apostolicæ Auditore Generali expeditum, super executione supra-dictæ Resolutionis Anno MDCLXXIX. à Congregatione Concilii editæ. Verùm attento, quod Causa hujusmodi ab Innocentio Prædecessore præfato jamdudum, ut supra diximus, ad eandem Congregationem ex integro remissa fuerat, præfatum Monitorium Decreto bon. mem. Cardinalis Marcelli Passari tunc Pro-Auditoris san. mem. Decessoris Nostri Clementis Papæ XII., moderatum exitit, & Causa ipsa iterum remissa fuit ad eandem Congregationem Concilii; In qua, utraq; Parte jura sua deducente, & propositis quinque Dubiis, tam super Personis, quibus præfata Privilegia competere, quam super qualitate Causarum, ad quas Primicerii & Conservatorum prædictorum Jurisdictione se extenderet, necnon super hujusmodi Jurisdictionis privativa, die XI. Martii Anni MDCCXLI. à Venerabilibus Fratribus Nostri prædictæ Congregationis Cardinalibus talis capta fuit resolutio, per quam & omnes Doctores ipsius Universitatis Collegio non aggregati, etiam si Causas in Civitate Avenionensi patrocinarentur, & ii quoque ex aggregatis, qui cæterò quin aliquod munus particulare, & necessarium prædictæ Universitatis non exercerent; ipsique Lectores, alique Universitatis munia exercentes, hujusmodi exercitio finito; à prædicti Privilegii beneficio exclusi fuerunt; & Primicerii, atque Conservatorum Jurisdictione restricta fuit ad Causas tantummodo Civiles, in quibus ii, qui Privilegio gaudere deberent, essent Rei conventi; ita tamen ut in iisdem Causis, de ipsorum Privilegiatorum consensu, aliorum quoque Judicum Jurisdictione posset prorogari.

§. 10. Et Nos quidem hujusmodi Resolutionem per Nostras in forma Brevis Litteras Apostolicas confirmare, cum clausula tamen, *Salva in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis*, minime recusavimus. Verùm cum deinde pro parte Primicerii Universitatis prædictæ, aliorumque Judicum Conservatorum, & ipsius quoque Civitatis Avenionensis, porrecta Nobis fuerit Commissio, per quam humiliter petebatur, ut prævia, quatenus opus esset, apercitione Oris adversus prædictas Nostras Litteras in forma Brevis, cognitionem hujusmodi Causæ iterum eidem Congregationi Concilii, quæ procederet cum Voto Rotæ, committere dignaremur; Nosque de hujusmodi Commissionem, & petita remissione, in Signatura Gratiae coram Nobis habenda deliberare statuissemus; dum, prævis studiis, totam hujus Causæ summam, ejusque merita distinctius animo concepissemus, animadversis amplissimis Prædecessorum Nostrorum Privilegiis supra relatis necnon

1745.

Innocen. XI. suspendit executionem & Causam ex integro revidendam committit.

Recens controversia de an. 1738.

Novissima Resolutio Congregationis Universitatis contraria.

Confirmatur per Breve.

Instatur pro nova Causæ revisione.

Controversia super limitibus Jurisdictionis, & Privilegii.

Resolutio Cong. Conc. anno 1597.

Alia de anno 1599.

Sententia Archiepiscopi Avenionensis favore Universitatis.

Resolutio Cong. Conc. excludens Doctores non aggregatos.

1745.

1745.

Primiceria-
tus importat
Titulum No-
bilitatis trans-
missibilis, &c.

Pontifex de-
liberat de ex-
tinctione
suis.

Rescriptum
editum in si-
gnatura Gra-
tiae.

Negotium
examinatur
coram R. P.
Auditore
Sanctissimi.

Avocatio
Causae cum
clausulis op-
portunis.

diuturna possessione, seu quasi, quae pro eorundem executione tam Primicerio & Conservatoribus praefatis, quam Doctoribus, aliisque Personis dictae Universitati adscriptis respectivè favore dicebatur; Attendentes quoque exemplum san. mem. Benedicti Papae XIII. Praedecessoris patris Nostri, qui ad asserendum praedictae Universitatis decorem, per suas Litteras Apostolicas datas die XVII. Septemb. Anni MDCCXXVIII. (quas etiam Nos ipsi approbamus, & confirmamus, cum conditionibus & clausulis ibi latius expressis) decrevit & declaravit, ipsius Universitatis Primiceriatum tam de praeterito, quam in posterum esse & fuisse, constituere & constituisse Titulum primordiale verae Nobilitatis ad descendentes transmissibilem, & ad omnes & quoscumque effectus allegabilem; ac dignum, & congruum reputantes, praedictae Universitatis, de Apostolica Sede, ac de litteraria Republica optimè merita, Jura, Privilegia, & ornamenta, Nostri temporibus augmentum potius, quam detrimentum accipere, nec, diuturniori concertatione permessa, in dubium atque discrimen adduci; aliquam viam atque rationem excogitandam Nobis esse duximus, qua & ejusdem Universitatis, ac Primicerii, Conservatorum, aliarumque Personarum praedictarum indemnitati, & simul Auditoris Generalis Curiae Legationis Avenionensis, Ministri Nostri, aliorumque Judicum à Nobis & ab hac Apostolica Sede in ea Civitate deputatorum, juribus & jurisdictioni consultum foret.

§. 11. Quocirca in praedicta Signatura Gratiae coram Nobis habita die XXI. Januarii proxime elapsi, responsum interim dedimus, quod provisum foret in Camera: deinde verò negotium hoc universum examinandum commisimus Dilecto Filio Magistro Clementi Argenvillers Auditori Nostro, cujus prudentia & consilio res tota feliciter explicata fuit. Pervento siquidem ad Urbem Dilecto Filio Josepho Testa Juris Utriusque Doctore in eadem Universitate Avenionensi aggregato, & publico Professore, à Dilectis Filiis ipsius Universitatis Primicerio, & Collegii Doctoribus, ad hoc negotium tractandum ablegato, eoque, simul cum praedictae Universitatis, aliisque ex adverso Patronis & Defensoribus, coram praefato Magistro Clemente Auditore non semel convenientibus, nonnulla capita concordata & communi Partium consensu laudata fuerunt; quae deinde Nobis exhibita, cum rationi, & honestati consentanea, & tam Auditoris praefatae Curiae Legationis, quam Primicerii & Conservatorum praedictorum, Jurisdictioni, atque ipsius Universitatis Privilegiis conservandis, & certo sine stabiendis, opportuna esse dignoverimus; eisdem inhaerendo, decrevimus praesentibus Nostri Litteris, omnia in posterum diffidorum gemina super his amputare, & praedictarum Jurisdictionum limites praefiniendo, ut infra, statuere.

§. 12. Volentes igitur praedictam Universitatem, ejusque Primicerium, Conservatores, Doctores, Magistros, Licentiatos, Baccalarios, Scholares, & Ministros specialis gratiae favore cumulare; atque omnium praedictorum singulares Personas à quibusvis Excommunicationis, Suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes; Necnon praedictarum Litterarum Joannis, Sixti, Innocentii, & Leonis Praedecessorum Nostrorum; Resolutionum quoque à praefata Congregatione Concilii diversis temporibus editarum; ac Sententiarum, ut supra, ab Avenionensi Archiepiscopo &

Vice-Legato latorum; tenores etiam veriores, praesentibus pro plenè, ac de verbo ad verbum expressis habentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostri, & de Apostolica potestatis plenitudine, memoratam controversiam, & quaslibet alias Lites, & Causas, si quae sint, occasione Privilegii Fori, & Conservatoriae hujusmodi quomodolibet suscitatas, & in quibusvis Tribunalibus pendentes (illarum omnium, & singularum statum, & merita, nominaque, & cognomina Juricum, & Colligantium quorumvis, etiam speciali mentione dignorum, & alia etiam de necessitate specieliter exprimenda, praesentibus pariter pro plenè & sufficienter expressis habentes), ad Nos avocamus, illaque penitus & omnino suppressimus & extinguimus, ac Partibus perpetuum desuper silentium imponimus.

§. 13. Porro quod pertinet ad Personas in saepedicto Privilegio Fori seu Conservatoriae comprehensas, ac deinceps comprehendendas, decernimus primò atque statuimus, quod tam Primicerius, quam omnes & singuli Magistri, & Lectores, qui in dicta Universitate studii Generalis Avenionensis, actu legunt, omnesque & singuli Scholares in ea actu pro tempore studentes, item Bidelli, & quicumque alii Ministri servitii dictae Universitatis actualiter addicti, vel ab ipsa Universitate Salaria & stipendia recipientes, hujusmodi Privilegio perpetuis futuris temporibus omnino frui & gaudere debeant.

§. 14. Praeterea reliquos quoque Doctores, & Graduatos, sive de numero aggregatorum Collegio praedictae Universitatis existant, sive de eodem numero non existant, dummodò in eadem Universitate Lauream susceperint, & in Civitate Avenionensi stabiliter commorentur, quamvis in ipsa Universitate actu non legant, nec pecuniaria, & necessaria ejusdem Universitatis munia re ipsa exercent, aut etiam nunquam antea legerint, vel hujusmodi pecuniaria, & necessaria munia exercent; pro eo tamen, quod ipsi omnes prompti & parati esse debeant ad quamcumque Commissionem subeundam, quam Primicerius pro tempore in eisdem Universitatis commoetum eis demandaverit, proindeque ipsius Universitatis onera, & officia, habitu saltem, sustinere dicendi sunt; ac in certis quibusdam functionibus, & publicis Universitatis actibus, omnes simul itrequenter convenire soleant, unumque corpus cum Doctoribus de Collegio, & Magistris atque Lectores in dicta Universitate actu docentibus constituant; Volumus imposterum eodem Privilegio Fori & Conservatoriae pariformiter frui & gaudere, ad formam Sententiarum anno MDCXCIX., a tunc existente Archiepiscopo Avenionensi, tamquam praedictae Congregationis Concilii Commissario, & Delegato, ut supra diximus, prolatarum; non obstantibus relatis resolutionibus ab ipsa Congregatione postmodum emanatis, à quibus in hac parte recedere opportunum ducimus.

§. 15. Quod autem pertinet ad genera & qualitates Causarum, in quibus Personae praedictae Privilegio Fori aut Conservatoriae gaudere debebunt, Nos in Civilibus quidem Causis, passivas ab activis, in Criminalibus verò, leviores à gravioribus distinguentes; volumus pariter & statuimus, quod in Causis Civilibus, Privilegium Fori seu Conservatoriae, memoratis Personis nullatenus in activis, sed in passivis dumtaxat Causis hujusmodi, & in prima tantum Instantia, suffragetur; Declarantes nihilominus, eas quoque Causas passivas censendas esse, in quibus Privilegiatus petat alicujus spoliū reintegrationem, vel refectionem alicujus damni in propriis bonis sibi quomodolibet ab aliis illati.

Confirmatio
Privil. Fori
pro Professori-
bus, Schola-
ribus, & Sa-
lariatis.

Decernitur
competere
etiam illis
Doctoribus
Avenione
commoranti-
bus.

Idque in
Causis Civilibus
passivis
in prima In-
stantia.

Adiones
pro reinteg-
rat. spoliū
aut resect.
damnum
habentur pro
Causis passivis.

1745.

Item in Cau-
sis Criminal.
levioribus,
activis, &
passivis.

§. 16. Insuper Causarum Criminalium leviorum cognitionem, earum nempe, in quibus secundum juris, aut statutorum Civitatis, vel Bannimentorum Legationis Avenionen. respectivè dispositionem, alia gravior poena, quam pecuniaria, vel simplicis exilii, constituta non reperitur, Primicerio, aliisque Judicibus Conservatoribus praedictis attribuimus; sine ulla differentia, vel distinctione, utrum Causae hujusmodi activae sint, vel passivae, & an inter duos Privilegiatos, an verò inter Privilegiatum ex una, & extraneum non Privilegiatum ex altera parte introductae existant; Reservato tamen semper reo condemnato appellationis beneficio, prout de jure, & quatenus de jure.

Graviores
referantur
Vice-Legato,
ejusque
Congrega-
tionem.

§. 17. Contra verò Causarum Criminalium graviorum, in quibus nempe secundum juris, ac statutorum, vel Bannimentorum praedictorum dispositionem, poena Corporis afflictiva reorum criminibus imposta reperitur; omnimodam cognitionem, Processusque desuper habendos, Nostro & Sedis Apostolicae pro tempore Vice-Legato, ejusque Congregationis Criminali, omnino reservamus, ita tamen ut in Causis gravioribus hujusmodi, in quibus Privilegiatus sit Reus, vel Inquisitus, (non autem in quibus Privilegiatus ipse actor existat, vel Fisco adherens), eidem Primicerio, aut, eo impedito, alteri ex Judicibus Conservatoribus praedictis, jus competat & facultas interessendi eidem Congregationi Criminali, suumque consultivum dumtaxat, nunquam verò decisivum, suffragium ferendi.

Si agatur ad
Causis pass.
Privilegiati,
Conservator
interfit Cong-
reg. cum
Voto consul-
tivo.

§. 18. In omnibus autem superius expressis Causis, quas Primicerii, aliorumque Judicum Conservatorum Foro in prima Instantia cognoscendas & decidendas attribuimus, volumus, quod eidem Primicerio, & Conservatoribus, non cumulativa tantum, sed privativa verè competat Jurisdicção; salvo tamen jure Ordinarii in iis, quae pertinent ad morum correctionem. Verumtamen postquam Primicerius, aut alius ex Judicibus Conservatoribus praedictis, super hujusmodi Privilegiatorum Causis Civilibus in prima Instantia definitivè pronunciaverit, si contingat eandem Causam in secunda Instantia, vel in gradu appellationis, vel in gradu recursum, adhuc revidendas, sive retractandas esse; volumus, & per eandem praesentes mandamus, ut eadem Causae tam appellabiles, quam recurribiles, ad Auditorem Generalem Curiae Legationis Avenionensis, cujus jurisdictionis, & dignitatis aequum est rationem haberi, semper & omnino pertinere censeantur; ita ut illae per Nostrium & Sedis Apostolicae Vice-Legatum in dicta Civitate Avenionensi pro tempore commorantem, alteri cuicumque Judici, nisi quatenus eundem Auditorem Generalem suspectum allegari contingat, in secunda Instantia, ut praefertur, nullatenus committi valeant.

Jurisdicção
Primicerii,
& Conserva-
torum in
praemissis pri-
vativa decla-
ratur.

Secunda In-
stantia Audi-
tori Generali
privative at-
tribuitur.

§. 19. Caeterum ipsis Primicerio, aliisque Judicibus Conservatoribus praedictis districtius inhihemus, ne ipsi in Causis Fiscalibus, & interesse Fiscii quomodolibet tangentibus, quas à Privilegio Fori, & Conservatoriae hujusmodi penitus excludimus, & excipimus; Nec in aliis quibuscumque Causis, praeter superius expressas, etiam de consensu Partium, ullatenus se intromittere, vel ingerere quovis modo audeant, seu praesumant.

Causae Fisco-
les, & aliae
praeter praem-
issas, exci-
piuntur à Ju-
risdictione
Primic. &
Conservato-
rum.

§. 20. Praesentes quoque Nostrias Litteras semper firmas, validas, & efficaces esse & fore; suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime, & inviolabiliter observari; & ita ab omnibus ceteri; Sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum

De perpetuo
Litterarum
vigore.

Decreta irri-
tantia.

Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, & Sedis praedictae Nuncios, aliosque quoslibet quacumque praeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; Et si fecus super praemissis, vel eorum aliquo, à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

1745.

§. 21. Non obstantibus omnibus illis, quae Joannes, Sixtus, Innocentius, & Leo Praedecessores praedicti in singulis superius relatis Litteris voluerunt non obstat; Necnon, quatenus opus sit, Nostra, & Cancellariae Apostolicae regula de jure quaesito non tollendo, ejusdemque Congregationis Concilii Tridentini Interpretis resolutionibus praedictis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis Civitatis, & Universitatis Avenionen. praedictarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, Consuetudinibus, usibus, Stylis, & stabilimentis, Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis Clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus, ad praemissorum omnium & singulorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio-
nes.

§. 22. Volumus autem ut earundem praesentium transumpta sive exempla, etiam impressa, manu alicujus Notarii publici subscripta, & sigillo Personae in Dignitate Ecclesiastica constitutae munita, eandem ubique fidem, & auctoritatem obtineant in iudicio, & extra, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Fides praes-
tanda tran-
sumptis.

§. 23. Nulli ergo omnino Hominum liceat paginam hanc Nostrearum absolutionis, avocationis, extinctionis, ordinationis, declarationis, Constitutionis, irritationis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Sanctio Con-
stitutionis.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo quadragésimo quinto, sexto Idus Octobris, Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Dat. die 10.
Oct. 1745.

J. Datarius.
Pro D. Card. Passioneo.
Joannes Florius Substitutus.
VISA DE CURIA.

J. C. Boschi.

L. Eugenius.

Loco † Plumbi.

Registrata in Secretaria Brevium.